

ת"פ 35622/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 35622-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ - עו"ד רעות נתאי
נגד הנאשם		פלוני באמצעות ב"כ - עו"ד אביב סטרול

גזר דין

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשם פלוני (להלן: הנאשם), הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של איומים (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחלק הכללי, במועד הרלוונטי היו הנאשם ופאדיה מחאג'נה (להלן: המתלוננת) בני זוג שניהלו מערכת יחסים זוגית, והתגוררו יחדיו בקרוואן בחוף הצפוני באילת (להלן: הקרוואן).

על פי העובדות, כשבוע עובר ליום 12.12.2021, לאחר ויכוח שהתנהל בין הנאשם למתלוננת, חיבקה המתלוננת את הנאשם במטרה לפייסו ונשכה את שפתיו. בתגובה תקף אותה הנאשם בכך שסטר לה. בהמשך על פי כתב האישום, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שירצח אותה ואת ילדיה.

כתב האישום המתוקן ממשיך ומתאר כי ביום 11.12.2021 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה, משך בשיערה והיכה אותה באגרופיו, בעוד המתלוננת שכובה על המיטה בקרוואן. על פי המתואר נכנס לקרוואן רפיק אבו זיד (להלן: רפיק), אשר שהה בסמוך ושמע את צעקות המתלוננת. כתב האישום מספר כי רפיק ניסה למנוע מהנאשם להמשיך במעשיו, או אז ניגש הנאשם למטבח הקרוואן, נטל סכין והפנה אותה לעבר המתלוננת.

על פי כתב האישום, רפיק תפס את הנאשם בחוזקה ונטל ממנו את הסכין, ובמקביל ביקש מחברו - אנטוניוס נסור (להלן: אנטוניוס) - בעלים של אוטובוסים וקרוואנים שנכח במקום - להתקשר למשטרה. אנטוניוס ואחת בשם אורית

נסור (להלן:אורית) נכנסו לקרוואן וניסו למנוע בגופם מהנאשם מלתקוף את המתלוננת. על פי כתב האישום, הנאשם דחף את המתלוננת והפילה ארצה. בהמשך, איים על הנוכחים ואמר: "אני אשרוף את הקרוואן, אני אשרוף את כולכם, ואת כל העולם". עוד איים על המתלוננת כי אם תפנה למשטרה הוא יהרוג אותה.

3. בדיון ביום 10.1.2022, בהמשך להליך גישור שהתקיים בתיק בפני סגן הנשיא, השופט מרדכי לוי, הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות כמפורט לעיל. הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן והצדדים יטענו באופן פתוח לעונש.

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה טיפולית. התסקיר פרט את רקעו האישי והמשפחתי המורכב של הנאשם, את מעורבותו בפלילים, את העובדה כי בעת מעצרו בתיק זה שולב בקבוצה טיפולית בתחום האלמ"ב, אולם נשר ממנה על דעת עצמו ולא שולב בטיפול אחר. הנאשם אף עבר למתקן כליאה אחר וצוין כי בעת מעצרו עבר 4 עבירות משמעת. התסקיר בחן את התייחסותו של הנאשם לעבירות בהן הורשע וכן את הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, תוך שמציין כי הערכת המסוכנות להישנות עבירות בתחום האלימות הזוגית הינה גבוהה.

5. בדיון ביום 26.4.2022 טענו הצדדים לעונש. לשיטת התביעה, על מתחם הענישה לנוע במקרה זה בין 12-24 חודשי מאסר.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום, שהם הזכות של אדם לשמירה על בטחונו האישי, זכותה של המתלוננת לחוש בטוחה בביתה מבצרה, פגיעה בערך שלמות הגוף, שמירה על כבודה ושלמות נפשה של המתלוננת ושל המעורבים הנוספים. זכותם של המתלוננת והמעורבים הנוספים שלא יופנה כלפיהם מלל מאיים, אשר יש בו כדי להפחיד או להקניט. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הגבוה בנסיבות המפורטות בכתב האישום. המאשימה הדגישה את העובדה כי הנאשם המשיך במעשיו על אף נוכחותם של אחרים אשר ניסו למנוע זאת ממנו, ואף הגנו על המתלוננת בגופם בעוד הנאשם מאיים עליהם.

אשר למיקום העונש בגדרי מתחם העונש ההולם טענה התביעה כי יש ליתן במקרה זה משקל ראוי "להרתעת היחיד". המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 11 הרשעות קודמות, הרשעתו האחרונה היתה בשנת 2018 בעבירות של איומים ותקיפה סתם, בגין ריצה מאסר בפועל. הנאשם ריצה מאסרים ממושכים בעברו - לשיטת המאשימה "מדובר במי שנכנס ויוצא מבית האסורים, הן בשל עבירות רכוש, הן בשל עבירות אלימות חמורות וזאת הסיבה שאני סבורה שבין היתר על בית המשפט לתת בכורה גם להרתעתו של הנאשם ספציפית, כמו גם הרתעת הרבים."

המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות בהן הורשע, עוד הפנתה לקביעות בתסקיר מהן עולה מסוכנותו של הנאשם להישנות העבירות. בסיכום עתרה להשתתף עונש בן 18 חודשי מאסר בצד רכיבי ענישה נלווים.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית, וכן הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (סומן ת/2).

6. הסניגור טען, מצידו, כי מתחם הענישה הראוי במקרה דנא נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. להבנתו של הסניגור הענישה בפסיקה הנוהגת במקרים דומים נעה בין של"צ לבין שנת מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, הסובל לשיטתו מדימוי עצמי נמוך כתוצאה מהזנחה ותלישות מהמערכת המשפטית. לטענת הסניגור נוצרו אצל הנאשם בעיות רגשיות רבות שנובעות כתוצאה מהרקע בו גדל. עוד הוסיף הסניגור כי העמדה הקורבנית של הנאשם, כפי שתוארה בתסקיר שירות המבחן, היא "עמדה שמילדות הוא אימץ אותה ולא דווקא למקרה הזה". עוד ציין ב"כ הנאשם כי "שקוראים את התסקיר אני לא חושב שיש צמצום באחריות, הוא כן לוקח אחריות ומביע חמלה, והיה רצון להליך טיפולי". לדעת ההגנה שירות המבחן למעשה ויתר מוקדם מידי על שיקומו של הנאשם ומן הראוי היה ליתן לו להשתלב בהליך טיפולי הכולל שליטה בכעסים. לדברי הסניגור לנאשם "רצון כן ואמיתי לעשות טיפול".

הסניגור הוסיף וציין כי לנאשם אמנם הרשעות קודמות, ואף בעבירות אלימות, אך לא בתחום האלימות במשפחה. לטענתו במקרה זה יש ליתן משקל להתנהגותה של המתלוננת אשר כלפיה לא ננקט הליך פלילי. לשיטתו של ב"כ הנאשם חבירתה של המתלוננת לנאשם על רקע אישיותם של השניים תרמה וליבתה את ההתפרצות האלימה ביניהם.

לסיכום עתרה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, השווה בבית המעצר מיום 11.12.2021.

גם הסניגור הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית.

7. הנאשם בדברו ביחס לעונש אמר: "אני מבקש סליחה ומביע חרטה. אני ובת הזוג שלי הכרנו 4 חודשים, אפילו לא נשואים, לא כלום. היא מחיפה ואני מבאר-שבע. היום נפרדנו, אנחנו לא מתאימים, היא שתיינית ואני שתיין. אני מבקש סליחה. אני אף פעם לא היה לי עבירות של אלימות במשפחה, בחיים לא התחתנתי ואין לי ניסיון זוגי. היו לי חיים קשים, אח שלי התאבד, אח אחר נרצח, החלטתי לקחת את עצמי בידיים ולבוא לפה ולעבוד, לשקם את עצמי. נכון שהיה לי גניבות וכל מיני, אבל כשהגעתי לפה לא גנבתי ולא עשיתי כזה דבר. אם הייתי מקבל הזדמנות לטיפול הייתי לוקח את זה בידיים. הטיפול שנתן לי שב"ס זה לקחת פתק ולצייר תרנגולת, ברווז, זה לא טיפול לא הרגשתי שזה טיפול. אני רוצה קבוצות וכל מיני דברים שאשתמש איתם לקדימה. תודה רבה."

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. ב"כ הצדדים טענו כי בגין העובדות המפורטות בכתב האישום יש לקבוע מתחם ענישה אחד, על אף שמדובר בשני אירועים. אף דעתי היא כי במקרה זה, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שהותווה בהלכת ג'אבר-ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), לפיה עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד, יש לראות בכתב האישום שבפנינו אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה.

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הם השמירה על ביטחונה האישי של המתלוננת, על כבודה ושלמות גופה, שלווה נפשה וזכותה להיות מוגנת בתוך ביתה שלה, כמו גם זכותם של המתלוננת והמעורבים הנוספים שלא יופנה כלפיהם מלל מאיים, אשר יש בו כדי להפחיד או להקניט.

10. האלימות בתוך המשפחה, לרבות כלפי בני זוג, הפכה לתופעה קשה ומדאיגה במחוזותינו, ונאמר לא פעם, כי על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי ולנקוט ביד קשה כלפי מי שמורשעים במעשים מסוג זה.

11. בעניין זה ראו את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (2.1.2019):

"בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

'חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).'

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר:

'ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).'

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני; הנאשם, בשני אירועים שונים, נקט באלימות כלפי המתלוננת ואף איים עליה. במהלך האירוע הראשון, איים הנאשם כי ירצח את המתלוננת ואת ילדיה. באירוע הנוסף, היכה את המתלוננת, ונטל סכין מטבח, כאשר רק התערבותו של אחר היא שמנעה את הסלמת האירוע. בהמשך נאלצו מעורבים נוספים להגן על המתלוננת בגופם, על מנת למנוע מהנאשם להמשיך ולהכותה. אותם מעורבים, כמו גם המתלוננת, ספגו איומים מצידו של הנאשם.

13. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית; ראיתי להתייחס לחלק מפסקי הדין, הרלוונטיים למקרה דנא, וכן ראיתי להפנות לפסיקה נוספת.

14. במסגרת רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.2016) הוגשה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור שהוגש על גזר הדין של בית משפט השלום. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף אותה לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גופה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה, שניתן לרצותו בעבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל בליווי ענישה נלווית. בקשתו של המבקש נדחתה על ידי בית המשפט העליון בשל העובדה כי איננה עומדת בקריטריונים לקבלת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אולם בצד קביעה זו ציין בית המשפט כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג כלל מרף הענישה המקובל והראוי.

15. במסגרת רע"פ 1884/19 פלוני נ' **מדינת ישראל** (14.3.2019) נדחתה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום, וזאת בשל העובדה כי הבקשה אינה עומדת בקריטריונים לקבלת רשות ערעור. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע שלוש עברות של תקיפה סתם נגד בן זוג, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג, וזוכה מיתר העבירות שיוחסו לו. נקבע כי המבקש תקף את המתלוננת בארבעה אירועים שונים בכך שהיכה בה באגרופיו, אחז בגרונה וחנק אותה, סטר לה משך בשערותיה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת על צווארה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בנסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי. בית המשפט העליון בהחלטתו ציין כי "לאור מדיניות הענישה המחמירה הראויה בעבירות מסוג זה שהורשע בהן המבקש, דומה כי בית משפט השלום הקל עם המבקש בגין נסיבותיו הרפואיות - ואין כל הצדקה להקלה נוספת בעונשו".

16. במסגרת עפ"ג (חי') 33615-05-13 ע' ב' ד' ג' נ' **מדינת ישראל** (28.7.2013) דחה בית המשפט המחוזי ערעור שהוגש מטעם הנאשם נגד העונש שהוטל עליו בבית משפט השלום. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג וכן בעבירת איומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל 20 חודשי מאסר. על הנאשם הוטל מאסר בפועל של 13 חודשים וכן רכיבי ענישה נלווים. בנוסף הופעל נגדו מאסר מותנה בן 12 חודשים באופן מצטבר לעונש. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שבית המשפט לערעורים עמד על חשיבותה של ענישה מרתיעה בעבירות של אלימות בתוך המשפחה.

17. במסגרת ת"פ (טב') 14768-03-15 מדינת ישראל נ' מ.ב (2.4.2017) הורשע הנאשם במסגרת צירוף תיקים במספר עבירות של איומים, תקיפה סתם - בת זוג, ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט סקר בהרחבה את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות האלימות בתוך המשפחה וקבע, בין היתר, כי: "במקרים בהם לנאשם עבר פלילי מכביד והוא הורשע במספר אירועי אלימות ואיום כלפי בת הזוג הוטלו מאסרים לריצוי בפועל; במקרים בהם עסקין בנאשם שעברו נקי או ישן או בנאשם אשר הורשע בגין אירוע בודד, הוטלו תקופות מאסר לריצוי בעבודות שירות." במקרה שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל 18 חודשי מאסר, בצירוף רכיבים נלווים. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מסר לריצוי בפועל בצירוף ענישה נלווית.

18. הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות במקרה זה, לא בא לידי ביטוי בחבלות פיזיות אשר ניכרו בגופה של המתלוננת. עם זאת, בנקל יכול היה להיגרם נזק גופני ממשי, לאור השימוש שעשה הנאשם באגרופיו כלפי המתלוננת בעודה שכובה במיטה, לאחר שסטר לה ומשך בשערה. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן ניתן להתרשם כי על הנאשם להודות למעורבים הנוספים אשר מנעו ממנו בגופם מלחבול במתלוננת. בעיקר אמורים הדברים לאותו מעורב בשם רפיק, שתפס את הנאשם בכח ונטל ממנו את הסכין אותו הפנה כלפי המתלוננת. נוכח התנהלותו האלימה של הנאשם המתוארת באירוע השני, השימוש בסכין (אם היה מתממש, לולא התערבותו כאמור של רפיק) היה יכול להוביל בנקל לתוצאה קשה. לא ניתן להתעלם מהנזק הנפשי שנגרם למתלוננת שחוותה אלימות והשפלה בתוך ביתה, פעמיים, בטווח של כשבוע ימים.

19. אשר על כן אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

20. לנאשם עבר פלילי, הכולל 11 הרשעות קודמות, החל מהיותו נער ועד הרשעתו האחרונה משנת 2018. הנאשם הורשע בעברו בעבירות אלימות (הכוללות איומים), רכוש, עבירות ברכב, עבירות סמים וריצה בגין הרשעותיו עונשי מאסר - חלקם אף ארוכים. ניכר כי הנאשם לא הפיק את הלקחים הראויים מדרך חייו העבריינית. עם זאת, צודק ב"כ הנאשם בטיעונו כי הנאשם לא הורשע בעברו בעבירות אלימות כלפי בת זוג.

21. תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם פרט נסיבות חיים קשות. עולה כי הנאשם חבר מגיל צעיר לגורמים שוליים ובכך החל את דרכו העבריינית. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במהלך תקופת מעצרו, עם זאת נשר מהטיפול על דעת עצמו. עוד צוין כי במהלך התקופה בה שהה במעצר עבר הנאשם עבירות משמעת. תסקיר שירות המבחן מציין כי הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו. לדבריו, העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול ובשל התנהגותה של המתלוננת שנתפסה על ידו כמשפילה ופוגענית. בהמשך לדברים ציינה קצינת המבחן כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. באשר לנזקקות טיפולית, ההתרשמות בתסקיר היא כי הנאשם ביטא נזקקות חיצונית אולם לא קיימת הפנמה ממשית של הכוחות הדרושים מצידו לצורך עריכת שינוי משמעותי בדפוסי. ניכר כי הנאשם משליך האחריות לשיקומו על גורמים חיצוניים. משכך, לא בא התסקיר בהמלצה

טיפולית ונקבע כי המסוכנות להישנות עבירות בתחום האלימות הזוגית הינה גבוהה.

22. שיקול משמעותי לקולא נעוץ בהודייתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו, תוך חסכון בזמן שיפוטי. יתרה מזאת, בהודייתו חסך הנאשם אף מהמתלוננת את הצורך להעיד בבית המשפט, ולהיחקר בחקירה נגדית.

23. נתתי אף דעתי לעובדה כי הנאשם עצור מיום 11.12.2021, ושווה בתנאי מעצר, שהם קשים הרבה יותר מתנאיו של אסיר, מזה למעלה מחמישה חודשים.

24. אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו 11.12.2021.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור על עבירות אלימות לרבות איומים.

פיצוי - הנאשם ישלם לקורבן העבירה, הגב' פאדיה מחאג'נה פיצוי בסך של 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 12.03.2023 ובכל 12 לחודש שלאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לקורבן העבירה.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 מאי 2022, בהעדר הצדדים.